

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΜΑΤΙΕΣ

Σεμνότητα...

Ο λόγος στους αναγνώστες:
Ο Άρης Γιαννουλόπουλος,
Λιτόχωρο Πιερίας, γράφει:
«Η ενάρετη Δεξιά, της σεμνότητας και της ταπεινοφροσύνης, η ευλογημένη από τη θεϊκή δεξιά του Σεβασμιωτάτου, μας έλεγε ότι ο Σημίτης (ο αρχιερέας τής διαπλοκής) μας κοροΐδευε με μακέτες. Ενώ αυτή, στα πεταχτά εγκαινιάζει τα πραγματικά έργα. Πώς, πότε οι μακέτες έγιναν έργα; Ο αρμόδιος υπουργός Παν-Παν μας βεβαιώνει: από τους εργαζόμενους, με τον οβολό τους. Δηλαδή κάπου 10.000 εργαζόμενοι (στη συντριπτική πλειονότητα Αλβανοί) αυτοβούλως αποφάσισαν με τον όβολό τους να κτίσουν μια μοντέρνα πολιτεία – το ωραιότερο Ολυμπιακό Χωριό όλων των εποχών – έτσι, χωρίς πρόγραμμα και σχέδιο, χωρίς καν τον Ρεχάγκελ τους. Με τον αυτόματο πιλότο, όπως μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παίρνοντας μαζί μας στην καρδιά της Ευρώπης και τη βιασμένη και ακρωτηριασμένη παρακώρη μας, την Κύπρο.

Και ο υπουργός εγκαινίων των δημοσίων έργων (των προκατόχων του), αφού μάζεψε τα μπάζα τής Λεωφόρου Μαραθώνος, ανέκραξε σαν σύγχρονος Φειδιππίδης: “Νενικήκαμεν”. Ποιος νενίκηκε; Αυτός παραμονές των Ολυμπιακών δήλωνε: “Ήταν σωστό να τους αναλάβουμε;”. Πώς γίνεται να νικάς χωρίς να αγωνίζεσαι;

Και ρωτάει ο “αθώος”: Ποιος είναι ο Μά-γ-κας της υπόθεσης; Αυτοί που λένε τις Μα-γ-κιές τους ή αυτός που τους ψήφισε; Η απάντηση: Καλά να πάθει!». Ο Κ. Παντελής, Ναζλίου 47, Ν. Σμύρνη, γράφει:

«Θα ήθελα να σχολιάσω δύο φαινόμενα παρακμής. Το πρώτο είναι ότι οι Έλληνες πολίτες διερωτώνται σχετικά με το σκεπτικό και την πρόθεση του προέδρου της Ν. Δημοκρατίας να προτείνει για Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας τον Νίκο Κωνσταντόπουλο και όχι μια προσωπικότητα εγνωσμένης αξίας και σοβαρότητας, όπως είναι ο κ. Γεώργιος Ράλλης, ο οποίος έχει πολιτική εμπειρία, κύρος, ευγένεια και προπαντός είναι αποδεκτός – είμαι βέβαιος γι’ αυτό – από όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες, όπως είναι σήμερα και ο κ. Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος. Ενώ, αντίθετα, ο Ν. Κωνσταντόπουλος είναι ένας εγωιστής, αρχομανής και αντιπαθής στους περισσότερους Έλληνες.

Θυμηθείτε άλλωστε τον αγώνα που είχε κάνει το “βρώμικο ’89” για να γίνει – και που τελικά έγινε – δημόσιος κατηγορος στο Ειδικό Δικαστήριο, για να δικάσει τον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου. Πλήρης η συνεργασία τότε ΚΚΕ-ΣΥΝ με τη Δεξιά και σήμερα οι ίδιοι, στο ίδιο θέατρο. Μήπως πρόκειται για εξόφληση προ-εκλογικών γραμματίων ή μήπως η επιλογή γίνεται με αυτό που έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι “όμοιος ομοίω αεί πελάζει”;

Και έρχομαι στον κ. Θ. Ρουσόπουλο. Αυτός, λοιπόν, ο αρχιδιαπλεκόμενος εκπρόσωπος Τύπου τής Ν. Δημοκρατίας, μεταξύ άλλων κατηγορούσε τον καθ’ όλα άξιο, αξιοπρεπή, ικανό και έντιμο πολιτικό και οικογενειάρχη, αλλά και τόσο προβεβλημένο και αναγνωρισμένο ηγέτη από όλους τους ηγέτες της Ευρώπης και όχι μόνο, Κώστα Σημίτη, ως αρχηγό τής διαπλοκής και ηγέτη της διαφθοράς. Ποιον; Τον Κώστα Σημίτη, που παρέλαβε μια αναξιόπιστη χώρα και παρέδωσε στη Διεθνή Κοινότητα μια χώρα από όλους σεβαστή; Πρωθυπουργό τόσο υψηλού επιπέδου σαν τον Κώστα Σημίτη, η Ελλάδα και οι Έλληνες θα αργήσουμε πολύ να ξαναδούμε».